

Vi siger ja til dette lovforslag. Vi kunne end ikke drømme om at hæve pesticidafgiften, og det er heller ikke det, vi skal snakke om. Derfor synes jeg, at den diskussion burde være stoppet, før den startede. Det har ikke en pind med det her at gøre. Og det var næsten, som om jeg blev infiltreret i det. Jeg siger ja til lovforslaget, som det ligger her.

Pesticidafgiften kommer vi til en anden dag i et andet lovforslag.

Formanden:

Så vil jeg således foranlediget spørge hr. Bent Hindrup Andersen, om hans korte bemærkning har noget med dette lovforslag at gøre.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Ja.

Hr. Aage Brusgaard har jo ret i, at det, vi snakker om nu, er, hvordan vi skal anvende nogle afgiftsmidler. Men hr. Hans Christian Schmidt har jo også ret i, at det også er et spørgsmål om, hvordan man inddriver pengene til denne fond. Det er også ud fra det, jeg svarer, at efter min opfattelse er der ud fra denne fonds formål alt for få penge i den. Det har jeg begrundet tidligere.

Så har jeg anvist nogle af kilderne. Det vil være oplagt, at det er pesticiderne, der kommer til at bidrage fornuftigt og ordentligt til det. Men jeg kan også godt forestille mig, at den kemiske industri, hvor vi har alle de forurenede industrigrunde, også kommer til at bidrage til fonden, for det er jo også en del af oprydningen efter dens forurening, der skal betales af denne fond.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg tror, at for de fleste af Folketingets medlemmer har den her slags debatter lidt karakter af absurd teater, hvor et bestemt antal personer udveksler bemærkninger om et eller andet emne, man ikke orker at sætte sig ind i, og hvor ordførere osv. bliver ved at gentage sig selv og tale sig længere og længere væk fra hinanden.

Dette er et glimrende eksempel. Hvad drejer dette forslag sig om? Det drejer sig om at give støtte til forureningstruede mindre vandforsyninger ude i det åbne land. Man kan næsten ikke forestille sig et projekt, der er mindre kontroversielt, mere fornuftigt, mere tiltrængt, mere overskueligt og også mere gennearbejdet end dette lille, sympatiske forslag.

At Venstre og De Konservative kan stemme imod at støtte mindre, forureningstruede vandindvindinger ude i det åbne land er et vidnesbyrd om, at beslutningen om overhovedet ikke at tage hænderne op af lommen og trække i arbejdstøjet – hvis de to ting kan kombineres på den måde – er den mest konsekvente beslutning, der er taget i Folketinget i nyere tid. Det er jo kollektiv arbejdsnedlæggelse, hvis man ikke engang vil være med til at støtte mindre, forureningstruede vandindvindinger og skal opfinde alle mulige begrundelser for, hvorfor man ikke vil. Det er absurd.

Mon der er et eneste menneske, som bor ude i områder, hvor de små vandværker opererer, og som er konstant truede af pesticider og andre forureninger, der kan forstå, at samfundet ikke vil give en håndsækning til dem, og at Venstre og De Konservative har sat sig imod denne håndsækning, som flertallet i Folketinget nu giver. Det er, det er absurd.

Jeg skal for yderligere at understrege absurditeten i det her sige, at selv hr. Brusgaard, der jo mildest talt ikke er kendt for at være nogen grøn fanatiker, og som vist har stemt imod alle større miljøforslag – også dem, der blev lavet under den borgerlige regering – kan se, at det her er et gennearbejdet, fornuftigt og sympatisk forslag.

Men Venstre og De Konservative: kollektiv arbejdsnedlæggelse. Det er overførselsindkomster på et meget højt plan. Der betales for ingen arbejdsindsats overhovedet. Jeg må sige, at man efterhånden har udviklet sig sådan, at selv de mest oplagte opgaver, selv de forslag, som folk ude i landet har mest behov for, som landbruget efterlyser, som landdistrikterne efterlyser, som vandværkerne efterlyser, går man imod.

Jeg vil gerne sige tak til de ordførere, der har støttet forslaget. Jeg er enig i mange af de betragtninger, der er fremført. Jeg ser frem til et fortsat samarbejde om både at nedbringe pesticidforbruget i Danmark og kæmpe for, at vi har rent grundvand samt sikrer de mindre vandindvindinger og de mindre vandværker en chance for at overleve i fremtiden.

Formanden:

Vi er nu absolut nede i de korte bemærkninger, og det er først hr. Niels J. Langkilde og så hr. Hans Christian Schmidt.